

Lokaal Actief

maart 2008 nr. 9

In dit nummer:

- Uitnodiging ledenvergadering woensdag 9 april a.s
- Van de voorzitter Dirk Endendijk
- Christen Democratische Verkenningen, Winter 2007 Gerrit Fredrikze
- CDA-fractie legt contacten Wout Lourens
- Oud-burgemeester stuurt lintje terug Henk Scholts
- Een jaar verder Jan van den Bosch
- Bezwaar drukjacht ongegrond
- Oproep kandidaatstelling waterschapsverkiezingen CDA Gelderland
- Met elkaar, voor elkaar!

UITNODIGING

Aan alle leden van de CDA-afdeling Ermelo.

Hierbij mag ik u uitnodigen voor een Algemene Ledenvergadering van de CDA-afdeling Ermelo op

Woensdag 9 april 2008

Immanuelkerk, Stationsstraat 137
Ermelo
Aanvang 19.30 uur

Agenda:

19.30-19.45 uur *Ontmoeting en koffie*

1. Opening
2. Vaststellen van de notulen van 22-11-2007 (worden tijdens de vergadering uitgereikt)
3. Verslag van de financiële onderzoekscommissie
4. Financieel verslag 2007 en begroting 2008 (wordt uitgereikt)
5. Jaarverslag 2007 (wordt uitgereikt)
6. Bestuurszaken
7. Rondvraag

20.30-20.45 uur *Pauze*

8. Inleiding door Esther Heutink over het christendemocratisch gedachtegoed en de relatie met de lokale praktijk

22.00 uur

9. Sluiting

Van de voorzitter

Ermelo blijft huizen bouwen. Voor het DVS-terrein is het *point of no return* nu ook bereikt. Kunnen we weer jaren vooruit.

Vroeger dacht ik dat als iedereen een woning had en de bevolking niet meer groeide, dat dan de woningnood over was. Een misvatting. Toen ik klein was, woonden in ons huis zeven mensen en vier koeien. Nu wonen mijn vrouw en ik er samen en nog menen we soms dat we ruimte tekortkomen, laat staan dat er nog koeien bivakkeren.

Overigens had dat wel wat, die koeien binnen. De warmte die je tegenkwam als je naar binnen ging. En ook nog heel milieuvriendelijk, want die koeien hielden wel het halve huis warm. Verder de lekkere geur van hooi en soms de iets pittige geur van kuilgras. Allemaal nostalgie natuurlijk.

In de bio-industrie moet je de dieren goed verzorgen en goed voeren om er profijt van te trekken. Een groot deel van Ermelo leeft van de toeristenindustrie. Die toeristen moet men ook goed verzorgen en voeren om er genoeg beter van te worden. Bij heel veel mensen is die hang naar vroeger steeds groter aan het worden. Misschien is het een idee om het postkantoor om te bouwen tot een stalletje voor een koetje of tien. Harderwijk is zijn stadsboerderij kwijt. Laat Ermelo dan nu zijn toeristen voeren met levende nostalgie. Iets voor de ondernemersvereniging misschien?

Dirk Endendijk

Koeien in het postkantoor?

Christen Democratische Verkenningen, Winter 2007

Het kwartaaltijdschrift van het wetenschappelijk bureau van onze partij is iedere keer weer van zeer hoogstaand niveau. Dat is niet alleen een conclusie van mij, maar wordt zelfs beaamd door politici van andere partijen. Neem nu het nummer *Winter 2007*. Het is gewijd aan het onderwerp 'Misdad en straf'. Een onderwerp dat ons allemaal bezighoudt en waar wij allemaal ook onze mening over hebben. De publieke opinie in ons land wil ons doen geloven dat het er enorm soft aan toegaat in ons land als het gaat over het straffen van misdadigers. Niets is minder waar. De straffen zijn juist strenger geworden en opsporingsmogelijkheden en cellencapaciteit zijn fors uitgebreid. We zullen het erover eens zijn dat een stringente aanpak blijvend noodzakelijk is. Maar is het ook genoeg in de strijd tegen de misdaad of zijn er juist andere, aanvullende maatregelen nodig? Ziehier het onderwerp van het winternummer van CDV.

Alleen doorgaan op de weg van nog meer repressie lijkt langzamerhand tegen zijn eigen grenzen aan te lopen. Daar komen ze in de VS ook langzamerhand achter. Wist u dat daar 1% van de bevolking achter de tralies zit? Dat zijn – schrik niet – meer dan drie miljoen Amerikanen. Zou er dan geen andere aanpak nodig zijn? Ook in ons land? Verschillende auteurs wijzen daarop.

Zo beschrijft Hans Boutelier, hoogleraar veiligheid en burgerschap aan de VU, de schaduwzijden van het streven naar totale controle in het veiligheidsbeleid. Het wantrouwen wordt daardoor alleen maar groter en dat versterkt weer de onveiligheidsgevoelens. Een vicieuze cirkel dus. Meer inzetten op strafrecht alleen is niet genoeg om de veiligheid te vergroten. Ook Leo den Hollander, hoofdadvocaat-generaal van het OM in Den Haag, meent dat de bestrijding van de misdaad veel breder en verder gaat dan alleen stilstaan bij de vraag naar de hoogte van de strafmaat. En Jan van Dijk, hoogleraar victimologie in Tilburg, stelt dat meer uitbreiding van cellen niet efficiënt is, alleen maar geld kost en weinig

oplevert, terwijl intelligente preventieprogramma's op termijn juist geld opleveren. U ziet: het andere geluid. Prikkelende bijdragen voor onze geest die ons juist op het spoor zetten met de vraag: hoe kunnen we ervoor zorgen dat degenen die we uit het criminele circuit hebben gehaald na terugkeer in de maatschappij niet meer vervallen in hun voor de maatschappij zo schadelijk gedrag? Harde aanpak alleen leidt niet automatisch tot blijvend lagere criminaliteitscijfers. Daarvoor moet de aanpak worden verbreed en verdiept. Zo zegt ook het Sociaal en Cultureel Planbureau: handhaving en preventie dienen hand in hand te gaan. In ieder geval geeft het winternummer veel stof tot overdenking over het immer actuele thema 'Misdad en straf'. Je krijgt niet alleen een goed overzicht, maar ook veel inzicht hoe de christendemocratie erin staat en ermee omgaat.

Gerrit Fredrikze

CDA-fractie legt contacten

Mensen opzoeken en naar hen luisteren

We hadden een afspraak met de OVE (Ondernemers Vereniging Ermelo) op 25 februari 's avonds. Een uitstekend initiatief. We doen dat meer, mensen opzoeken in hun eigen omgeving.

Op uitnodiging van de OVE bezochten de bijna voltallige CDA-fractie, twee CDA-wethouders en twee bestuursleden ons winkelcentrum. Het was daar opvallend stil die avond.

Het rare idee kwam bij me op dat velen het winkelcentrum waren ontvlucht omdat het CDA op bezoek kwam. Flauwekul natuurlijk. Een trouwe achterban keert de grootste politieke partij in Ermelo niet zo maar de rug toe! Signalen dat we het slecht doen heb ik, ook van lokale ondernemers, niet ontvangen.

Wel hoor ik regelmatig dat de politiek soms onvoldoende luistert naar burgers en dat we niet duidelijk maken waar zij verantwoordelijk voor zijn en waarvoor de overheid verantwoordelijk kan en wil zijn.

Als we kritisch naar onszelf kijken dan moeten we erkennen dat het de politiek soms moeite kost om duidelijk te zijn. We willen (te) vaak de kool en de geit sparen.

Burger is mondig en wil serieus genomen worden

In de politiek leeft vaak het idee dat veel burgers en ook ondernemers nauwelijks geïnteresseerd zijn in het besturen van een gemeente. Dat is niet altijd zo. Het hangt af van de situatie en of men geraakt wordt in belangen. Veel burgers zijn mondig en willen serieus genomen worden. Die stuur je niet met een kluitje in het riet. Daar prikken ze snel en feilloos doorheen. Overheid, burgers, ondernemers en instellingen zijn gelijkwaardige partners. Die nemen elkaar en hun eigen verantwoordelijkheid serieus.

Luisteren maar niet te veel verwachtingen wekken

Als je alleen maar luistert, wek je verwachtingen. Ook die avond werd dat soms weer duidelijk. Tijdens de bespreking na het bezoek aan ons winkelcentrum legde de OVE wensen en ook goede ideeën over (her)inrichting van ons centrum op tafel.

We hoorden hen aan en lieten niet het achterste van onze tong zien. Stel je voor dat het gevoel ontstaat aan bepaalde dingen niet mee te willen werken. Nee, we moeten iedereen serieus nemen. Gevolg daarvan is wel dat een open gedachtewisseling niet echt op gang komt en dat concrete afspraken over wie wat gaat doen niet of nauwelijks gemaakt worden.

Maak je positie duidelijk en tast af wat andere partij wil en kan

Dat kun je bevorderen door duidelijk te maken welke wensen het CDA waardevol vindt. Je moet dan ook vragen wat belanghebbenden zelf kunnen bijdragen om iets van de grond te krijgen of aan te pakken. Ten slotte moet je duidelijk maken dat het CDA ook medewerking van andere partijen nodig heeft en hoe reëel de verwachting is dat je een meerderheid in de raad achter je kunt krijgen. Rond zo'n ontmoeting in ieder geval af met het maken van concrete afspraken, waardoor geen irreële verwachtingen ontstaan over de vraag waaraan we wel of niet gaan werken.

Wat moeten we dus doen?

In ieder geval doorgaan op de ingeslagen weg. Als fractie meer burgers, ondernemers en instellingen opzoeken en hen zien als gelijkwaardige partners die ook een eigen verantwoordelijkheid hebben. Actief naar hen luisteren maar ook aangeven wat het CDA van zijn partners (burgers, ondernemers en instellingen) verwacht als het gaat om het behoud van een zo optimaal mogelijk leefklimaat voor Ermelo. Wellicht kunnen we als afdeling nog eens van gedachten wisselen over de vraag hoe we daar het beste vorm aan kunnen geven.

Wout Lourens

Oud-burgemeester stuurt lintje terug

Begin januari verscheen er in de krant een artikel over een oud-burgemeester die op zeventigjarige leeftijd een hem toegekend lintje heeft geweigerd. De oud-burgemeester was door collega's erop gewezen dat hij als burgemeester gewaardeerd had moeten worden met de status van 'Ridder' in plaats van 'Lid' in de Orde van Oranje-Nassau.

Kun je een lintje weigeren? Natuurlijk zult u zeggen, maar getuigt dat van fatsoen?

Volgende maand zal in heel Nederland de zogenoemde lintjesregen weer plaatsvinden. Enkele duizenden ingezetenen zullen dan vanwege hun meestal vrijwillige verdiensten voor de maatschappij worden gewaardeerd. Ook in Ermelo zullen ongetwijfeld lintjes worden uitgedeeld. Het lintje wordt uitgereikt door de burgemeester namens de kroon.

In 1996 is het decoratiestelsel ingrijpend herzien. Veel automatische onderscheidingen zijn toen verdwenen. Misschien dat de oud-burgemeester die regeling als herinnering nog op het netvlies had staan.

Alle burgers kunnen, ongeacht hun maatschappelijke positie, benoemd worden in een van de twee ridderordes die Nederland kent. Naast benoeming in de Orde van de Nederlandse Leeuw is de meest gebruikelijke benoeming die in de Orde van Oranje-Nassau. In beide Orden kennen we een aantal graden. De meest voorkomende graad is benoemd te worden als Lid in de Orde van Oranje-Nassau. De verdienste van de gedecoreerde heeft dan meestal te maken met lokale uitstraling. Wanneer die verdienste ook een landelijke uitstraling heeft, komt men vaak in aanmerking voor de benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau en als ook internationaal aan de weg is getimmerd kan men benoemd worden tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. In alle gevallen moet er sprake zijn van uitzonderlijke verdiensten. Vóór 1996 was de lintjesregen veelal een automatisme en kwam Jan met de pet, zeg maar de gewone burger, maar zelden voor in het rijtje van gedecoreerden.

Versiersel Lid in de Orde van Oranje-Nassau (damesuitvoering)

De graad van de benoeming geeft dus aan de zwaarte of strekking van de verdienste voor de maatschappij. Bij de uitreiking van de onderscheiding door de burgemeester moet mijns inziens dat dus ook helder voor het voetlicht komen en mag best benadrukt worden of iemand benoemd wordt tot lid, ridder of officier. Ere wie ere toekomt.

Het voordragen van een burger voor een koninklijke onderscheiding is een niet mis te verstane klus. De actie van de oud-burgemeester om een onderscheiding te weigeren is heel gênant te noemen, vooral voor de mensen die zich hebben

ingezet om hem dat lintje te bezorgen. Als de oud-burgemeester goed had geluisterd had hij kunnen weten dat hij het lintje kreeg voor zijn afscheid als bestuurslid van een lokale instelling en niet voor zijn werkzaamheden als burgemeester. Trouwens het automatisme dat een burgemeester een lintje krijgt, is sinds 1996 ook van de baan.

Henk Scholts

Een jaar verder.....

De tijd vliegt. Dit gezegde is een open deur, maar wel helemaal waar. Alweer bijna een jaar mag ik wethouder zijn in onze gemeente. Een goed moment dus om even terug te blikken op dat eerste jaar. Hoe is het me befallen? Laat ik maar beginnen met te zeggen dat ik geen spijt heb van mijn keuze. Wethouder zijn is een prachtbaan. Het meeste plezier beleef ik nog aan de vele contacten met de mensen. Er is in Ermelo veel positieve energie. Een groot aantal mensen wil de handen uit de mouwen steken en doet dat ook. Zowel professioneel als in het vrijwilligerswerk. De stroom initiatieven is soms bijna niet bij te benen. Ik ben dus ook het afgelopen jaar enorm veel enthousiaste en actieve mensen tegengekomen. En in mijn werk als wethouder heb ik vaak de mogelijkheid om die energie te stimuleren en om, als dat nodig is, voor ondersteuning te zorgen. Hier haal ik veel voldoening uit. Ik denk ook eigenlijk dat we vaak niet half beseffen in wat voor een bevoorrecht dorp we leven.

Ook de gemeente zelf staat niet stil. Op veel plaatsen in de gemeente zijn de activiteiten zichtbaar. Dat zal de komende jaren niet minder worden. Integendeel, ons dorp zal flink van aanzien gaan veranderen. U kent, denk ik, allemaal wel de grotere projecten die op stapel staan. Maar ook minder direct zichtbaar komen er grote ontwikkelingen op ons af. De invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) heeft grote gevolgen. Denk ook aan de nieuwe wet op de

ruimtelijke ordening en de nieuwe grondexploitatiewet. Ook krijgen we te maken met het fenomeen van de omgevingsvergunning. Verder krijgt de kwaliteit van de dienstverlening in de gemeente de komende jaren veel aandacht.

Klantgerichtheid, procesbewaking, deregulering en digitalisering zijn zo een paar sleutelwoorden. Hoewel de gemeente Ermelo vooroploopt in vergelijking tot de meeste andere gemeenten, vind ik wel dat hierin flinke slagen gemaakt moeten worden. Voor mij is professionalisering van dienstverlening een speerpunt. Dit zal ook zichtbaar tot flinke veranderingen leiden, want om deze verbeteringen concreet invulling te geven is een ingrijpende verbouwing van de benedenverdieping van het gemeentehuis noodzakelijk. In de hal zal namelijk een publieksbalie worden gehuisvest, waar de burger terecht kan voor al zijn zaken. Kortom, ook de gemeente Ermelo zit vol met ambities. Ik draag er graag aan bij om die ook echt in zichtbare verbeteringen om te zetten.

Ook heb ik gemerkt dat we in een mondige gemeente leven. Mensen in Ermelo geven hun mening wel en ik hoor die ook graag. Dan weet ik wat er leeft. De belangstelling voor bewonersavonden, informatiebijeenkomsten en dergelijke is over het algemeen ook heel behoorlijk. Ik heb gemerkt dat de gemeente haar best doet om mensen op tijd bij projecten en plannen te betrekken. Het is ook erg belangrijk dat dit gebeurt. Vlekkeloos gaat dit niet. Er worden daarbij fouten gemaakt. Maar het belang van goede en tijdige communicatie wordt ingezien.

De mondigheid uit zich niet alleen positief. De keerzijde is dat ik ook vaak een negatief oordeel over de gemeente hoor. 'Hoe hebben ze het weer kunnen bedenken' is een kreet die ik nog wel eens opvang. Soms is dat terecht, maar soms ook wordt dat oordeel in mijn ogen wel erg gemakkelijk uitgesproken en is er weinig begrip voor de verantwoordelijkheid van de gemeente. Om maar eens een voorbeeld te noemen: ik beluister op het ogenblik nog wel eens kritische geluiden over de herinrichting van het centrumgebied als 30 kilometer-zone. Maar zijn die mensen aanwezig geweest bij de vergadering van de gemeenteraad waarin daarover is besloten? Heeft men geprobeerd de raad(sleden) te beïnvloeden? Is er ingesproken? Was men aanwezig op de bijeenkomsten die zijn georganiseerd in het voorbereidingstraject? Degenen die er waren, hebben recht van spreken. Degenen die er niet waren, hebben hun kans voorbij laten gaan en dan is hun kritiek wel erg gemakkelijk. Ik wil daar ook mee zeggen dat wij, als burgers van Ermelo, met elkaar de gemeente zijn. De gemeente is niet een of ander duister anoniem en ongrijpbaar object waar je alleen maar last van hebt. De gemeente, dat zijn wij allemaal. Wij zijn samen verantwoordelijk voor wat er in die gemeente gebeurt. Gelukkig beseffen veel mensen dat ook. Maar, laat ik het maar ronduit zeggen: ik heb de indruk dat nogal wat burgers zich van die rol en die verantwoordelijkheid niet meer bewust zijn. In mijn ogen is dat een van de oorzaken van de kloof tussen burger en overheid. En, nog even terugkomend op het voorbeeld, ik heb ook de nodige positieve reacties gehad op de herinrichting en tijdens de bijeenkomsten bleek er een flink draagvlak voor de plannen te zijn. Het doel: verbetering van de verkeersveiligheid en de leefbaarheid in het centrum.

Een belangrijke andere oorzaak voor de kloof tussen burger en bestuur is de veelheid aan regels die we in dit land hebben bedacht. We hebben het allemaal wel erg ingewikkeld en ondoorzichtig gemaakt. Daar ben ik het afgelopen jaar ook tegenaan gelopen. Het is echt onvoorstelbaar wat er allemaal in regeltjes is gevat. Ik vind dat de betutteling veel te ver gaat en dat we in Nederland te veel zijn doorgeschooten in onze drang om risico's zoveel mogelijk uit te sluiten. Je moet als burger of ondernemer wel echt een doorzetter zijn om iets tot stand te brengen en veel, soms heel veel, geduld hebben. En als ik dat opschrijf, dan begrijp ik weer volledig de frustratie die er soms is over de overheid. Zeker wanneer regels ongrijpbaar worden en mensen het gevoel hebben geen vat te hebben op wat ze kunnen verwachten, neemt het onbehagen toe. Temeer waar procedures vaak ook gewoon veel te lang duren en sterk verlamvend werken. In mijn ogen is dat onbehagen dan volkomen terecht. Volgens mij is het ook echt noodzakelijk flink de bijl te zetten in onze regelgeving. De gemeente kan daarin overigens niet zoveel doen. Verminderen en vereenvoudigen van regels moet vooral op rijksniveau plaatsvinden.

Ik zie overigens nog een derde reden voor de kloof tussen overheid en burger. Dat is dat wij allemaal geneigd zijn om te leven bij de waan van de dag. Incidenten worden uitvergroot en de druk om er meteen 'wat' aan te doen is vaak zo groot, dat je wel heel sterk in je schoenen moet staan om die druk te weerstaan. Ik ben er trots op dat ik hoor bij de partij, het CDA, die zich daarin gelukkig nog het meest nuchter opstelt. Die houding heeft in mijn ogen overigens ook een directe relatie met onze christelijke identiteit.

Maar nu begin ik thema's aan te snijden waar nog veel meer over is te zeggen. Dat ga ik in dit artikel niet doen. Misschien een andere keer. Ik zet er voor dit moment een punt achter. U heeft wel begrepen dat ik mijn werk doe met veel plezier, mede dankzij een goede samenwerking binnen het college.

Jan van den Bosch

Bezwaar drukjacht ongegrond

De onafhankelijke commissie bezwaar- en beroepschriften van de provincie acht de noodzaak en effectiviteit van de een-op-een drukjacht aangetoond. De commissie acht de bezwaren van de Faunabescherming tegen deze methodiek ongegrond.

Op advies van de commissie scherpt het college van Gedeputeerde Staten op twee punten de voorwaarden voor het gebruik van de een-op-een drukjacht aan:

- Deze jachtmethode mag alleen uitgevoerd worden in de maanden november en december.
- De faunabeheereenheid Veluwe moet drie dagen van tevoren melden waar de 1-op-1 drukjacht wordt gebruikt, zodat de provincie Gelderland toezicht kan uitoefenen.

Verzoek van CDA Gelderland

Oproep kandidaatstelling waterschapsverkiezing

In november 2008 zullen in alle waterschappen voor de komende 4 jaar verkiezingen gehouden worden. Deze waterschappen overschrijden veelal de provinciegrenzen.

Het CDA heeft besloten aan deze verkiezingen mee te doen.

Voor de CDA-lijsten zoekt het CDA Gelderland dan ook kandidaten (m/v).

De CDA waterschapsbestuurder moet een herkenbare Christen-Democraat zijn, overtuigend en politiek bevlogen. Hij/zij beschikt over maatschappelijk draagvlak, wordt gekend in de regio en is in staat kiezer aan te spreken. Bestuurlijke ervaring strekt tot aanbeveling. Immers, het algemeen belang kan alleen gediend worden door goed te luisteren naar de inbreng van burgers, organisaties en instellingen. De kandidaat moet loyaal zijn naar de fractie en onderkent het belang van de

fractie als geheel. Binnen de fractie moet hij/zij zich als teamplayer kunnen opstellen.

Een nuchtere heldere kijk op water en ruimtelijke ordening is belangrijk. Begrijpen wat de betekenis is van water voor onze burger en de afhankelijkheid van water voor boer, tuinder en omgeving. Waterkwaliteit is een zaak van groot belang voor nu en in de toekomst. Een lange-termijn visie op waterveiligheid is gewenst om onze kinderen een goede toekomst te geven.

Het fractielidmaatschap vergt ongeveer 4 uur per week. Tevens moeten kandidaten bereid zijn het verkiezingsprogramma, een bewilligingsverklaring en een interne partijverklaring te ondertekenen en is de landelijke CDA-afdraachtsregeling van toepassing.

Procedure

Ieder CDA-lid kan zichzelf kandidaat stellen voor het waterschapsbestuur.

Kandidaatstellingen en voordrachten kunnen tot **31 maart 2008** bij het provinciaal bestuur worden ingediend.

Het wordt zeer op prijs gesteld indien u uw kandidatuur kenbaar maakt aan de CDA-afdeling waar u toe behoort.

Na de sluitingstermijn zullen per waterschap sollicitatiegesprekken plaatsvinden met een vertrouwenscommissie. Als voorbereiding daarop wordt van alle kandidaten een CV en een korte motivatie (half A4) gevraagd. Tevens dienen de kandidaten het invulformulier te benutten.

(invulformulier verkrijgbaar per email secr CDA Ermelo

karin.bloemendal@filtnet.nl)

Daarnaast bestaat uiteraard ook de mogelijkheid voor een afdeling om een kandidaat voor te dragen. Deze gegevens kunnen verstuurd worden aan het CDA bureau t.a.v. Tanja Loeff-Hageman, Markt 14, 6811 CG Arnhem (tloeff@cdagelderland.nl).

De vertrouwenscommissie per waterschap zal uiterlijk begin mei een voordracht doen aan het Provinciaal Bestuur, die deze ter stemming voorlegt aan de Algemene Ledenvergadering.

Alle relevante informatie kunt u z.s.m. vinden op de website:

www.cdagelderland.nl.

Mocht u prijs stellen op toezending van informatie, dan kunt u ons dit laten weten via: bureau@cdagelderland.nl of T: 026-4427159.

Met vriendelijke groet,
Loes van Ruijven-van Leeuwen
Voorzitter Commissie Waterschapsverkiezingen,
namens CDA Gelderland

* aan het Verkiezingsprogramma **De Waarde van Water**, zal per waterschap (door de diverse programcommissies) nog een A-4 worden toegevoegd met daarin vermeld de gebiedseigen speerpunten.

Wat het CDA- Ermelo samen met anderen wil bereiken, zetten we speciaal voor onze nieuwe leden nog een keer kort uiteen

Met elkaar, voor elkaar!

'Met elkaar, voor elkaar' is de titel van ons verkiezingsprogramma dat voor de periode 2006 tot 2010 is vastgesteld. Niet alleen, maar samen met anderen, *met elkaar* dus. Met burgers, instellingen, bedrijven en met andere politieke partijen. Wij geloven, vanuit onze inspiratiebron, dat we *met elkaar* veel *voor elkaar* kunnen en moeten betekenen. Ook drukken we met de titel uit dat we willen omzien naar elkaar en willen vertrouwen op elkaar en, ten slotte, dat we elkaar ook ergens op moeten kunnen aanspreken.

Wilt u het hele verkiezingsprogramma lezen, kijk dan op onze website www.cdaermelo.nl .

Het CDA wil dat er wordt gebouwd voor jong en oud

Er zijn veel mensen die in Ermelo willen (blijven) wonen en zo mogelijk ook werken. Daar willen wij al het mogelijke voor doen door voldoende woningen te bouwen voor jong en oud. Dat moeten betaalbare en levensloopbestendige woningen zijn. We willen ook bedrijfsterrein ontwikkelen zodat ondernemingen in Ermelo kunnen groeien en daarmee ook werkgelegenheid scheppen.

Het CDA in Ermelo onderhoudt goede contacten met CDA-bestuurders in de provincie en het land. Dankzij die contacten kan het CDA ook in de toekomst op dit terrein veel voor burgers en bedrijven in Ermelo betekenen.

Het CDA wil de kwaliteit van het agrarisch buitengebied waarborgen

Boeren mogen niet bijna geruisloos uit onze leefwereld verdwijnen. Zij moeten ruimte krijgen om zich te handhaven. Daarom wil het CDA initiatieven steunen waardoor agrariërs hun belangrijke rol als landschapsbeheerder kunnen blijven vervullen. De overheid moet meewerken aan het kamperen bij de boer, aan de vestiging van zorgboerderijen en aan andere creatieve ideeën die boeren in staat stellen hun waardevolle rol als beheerder van een groot deel van het buitengebied te vervullen.

Het CDA wil investeren in sociale samenhang.

Ook hierin moet ons thema 'Met elkaar, voor elkaar' zichtbaar en tastbaar worden. De mogelijkheden die de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) en de Wet werk en bijstand (Wwb) op dit terrein bieden moeten door de gemeente benut worden. Zoveel mogelijk mensen moeten meedoen, vooral jongeren, ouderen en gehandicapten, maar ook anderen die soms moeite hebben om aansluiting te

vinden bij onze samenleving. Vereenzaming en vervreemding van het gezin en de leefomgeving moeten worden voorkomen. Instellingen op het terrein van sport, cultuur en zorg die hierin een belangrijke rol (willen) spelen en daarvoor de hulp van de gemeente inroepen, willen wij positief tegemoet treden.

Verantwoordelijkheden delen

Het CDA wil dat de overheid verantwoordelijkheden zoveel mogelijk daar neerlegt waar ze horen. Daarom willen wij overdaad aan regels terugdringen. Burgers, bedrijven en instellingen hebben hun eigen verantwoordelijkheden en moeten ruimte krijgen om die verantwoordelijkheid op goede wijze vorm te kunnen geven. De lokale overheid treedt waar nodig sturend op omdat het algemeen belang dat vraagt en stimuleert om dezelfde reden bepaalde particuliere initiatieven die van belang zijn voor Ermelo als samenleving. Wij willen een dienstbare overheid, slagvaardig en klantgericht, die alleen als het nodig is corrigerend optreedt.

Het CDA wil de lokale lasten voor burgers en bedrijven niet onnodig verzwaren

Als er behoefte is aan nieuwe diensten van de gemeente worden de kosten daarvan zo transparant mogelijk in beeld gebracht en wordt aangegeven bij wie die kosten in rekening moeten worden gebracht. De gemeente dient als een goede rentmeester te handelen en het gegeven vertrouwen niet te beschamen.

Het CDA wil een veilige en ordelijke samenleving

Ieder is primair verantwoordelijkheid voor de eigen veiligheid en kan bijdragen aan een ordelijk samenleven. Daarom wil het CDA de inrichting van een veilige woonomgeving in overleg met wijk of buurt vormgeven. Het CDA wil verkeersveilig gedrag stimuleren door voorlichting. Ook wil het CDA een verkeersplan met zo nodig corrigerende maatregelen om de veiligheid in het verkeer te bevorderen.

Handhaving van de *openbare* orde is en blijft een overheidstaak, vindt het CDA. Maar ook daarbij en bij het voorkomen van vandalisme en criminaliteit kunnen burgers en instellingen de overheid helpen. Wij vinden dat de overheid wijkagenten moet blijven inzetten.

Het CDA wil de toeristische en recreatieve bedrijvigheid versterken

Nog altijd komen er veel toeristen naar Ermelo vanwege de natuur en de rust, maar ook omdat veel recreatieondernemers hier veel te bieden hebben. Het CDA wil die ondernemers stimuleren om in te blijven spelen op veranderende behoeften van de toerist en wil daarin ook zelf investeren door het aanleggen en onderhouden van vele kilometers fiets- en wandelpaden, door het samen met ondernemers vergroten van de aantrekkelijkheid van ons centrum als verblijfsgebied en door het in stand houden van een aantal recreatieve voorzieningen in onze gemeente. Het CDA vindt dat de toerist niet alleen aan instandhouding van de recreatieondernemingen moet bijdragen maar ook aan de instandhouding van die algemene recreatieve voorzieningen die mede voor toeristen door de gemeente worden aangelegd en beheerd.

Ten slotte

Aan veel van de voornoemde onderwerpen is en wordt voortvarend door de gemeente Ermelo gewerkt. Dankzij onze invloed en in samenwerking met andere partijen en/of organisaties bouwen we aan een vitale, groene en zorgzame gemeente.

Kopij voor de volgende uitgave van Lokaal Actief s.v.p. vóór 5 juni op h.scholts2@chello.nl